

31996F0443

L 185/5

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1996.7.24.

A TANÁCS EGYÜTTES FELLÉPÉSE**(1996. július 15.)****az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján, a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdésére irányuló fellépésről**

(96/443/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Spanyol Királyság kezdeményezésére,

mivel a tagállamok közös érdekű ügynek tekintik a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdésére irányuló fellépésre vonatkozó szabályok elfogadását, különösen a Szerződés K.1. cikke (7) bekezdésének megfelelően;

mivel figyelembe kell venni az Európai Tanács által 1994. június 24–25-én Korfun, 1994. december 9–10-én Essenben, 1995. június 26–27-én Cannes-ban és 1995. december 15–16-án Madridban a rasszizmusról és az idegengyűlöletről elfogadott következtetéseket;

mivel a korfui Európai Tanács által létrehozott, a rasszizmussal és az idegengyűlölettel foglalkozó konzultatív bizottság ajánlásokat fogadott el;

mivel a tagállamoknak az elmúlt évek során tett erőfeszítései ellenére a rasszizmust és idegengyűlöletet kifejező bűncselekmények száma tovább növekszik;

aggódom a rasszizmust és idegengyűlöletet kifejező magatartások egyes típusainak szankcionálása tekintetében az egyes büntetőjogi rendszerek közötti eltérések miatt, ami a nemzetközi igazságügyi együttműködést akadályozza;

felismerve, hogy az összes államra, így azokra is kiterjedő nemzetközi együttműködésre van szükség, amelyeket nemzeti szinten nem érint a rasszizmus és az idegengyűlölet problémája, azért, hogy megakadályozzák e bűncselekmények elkövetőit annak kihasználásában, hogy a rasszizmust és idegengyűlöletet kifejező cselekményeket az egyes államok eltérően kezelik, s egyik országból a másikba távozva megmenekülnek a büntetőeljárástól, illetve elkerülik az ítéletek végrehajtását, büntetlenül folytatva tevékenységüket;

hangsúlyozva, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának joga kötelezettségekkel és felelősséggel jár, beleértve a mások jogainak a tiszteletben tartását is, miként azt az ENSZ 1966. december 19-i, polgári és politikai jogok egyezségománnyának 19. cikke megállapítja;

azzal a szándékkal, hogy a közös humanitárius hagyományokkal összhangban eleget tesznek mindenekelőtt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-i európai egyezmény 10. és 11. cikkének;

azzal a kívánsággal, hogy a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelem büntetőjogi vonatkozásaival kapcsolatban a Szerződés VI. címe keretében megkezdett munkálatokra támaszkodjanak,

ELFOGADTA EZT AZ EGYÜTTES FELLÉPÉST:

I. CÍM

A. A rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelem érdekében a II. címbe előírt eljárásnak megfelelően minden tagállam vállalja, hogy hatékony igazságügyi együttműködést biztosít a bűncselekmények következő elkövetési magatartásai esetében, és – ha az együttműködés érdekében szükséges – vagy biztosítja, hogy az adott magatartás mint bűncselekmény büntetendő, vagy – ennek hiányában, és a szükséges rendelkezések elfogadásáig – eltekint a kettős büntetendőség elvétől:

- a) nyilvános felhívás megkülönböztetésre, erőszakra vagy faji gyűlöletre borszín, faj, vallás vagy nemzeti vagy etnikai hovatartozás alapján meghatározott személyek csoportjával vagy e csoport tagjával szemben;
- b) rasszizmus vagy idegengyűlölet céljából emberiség elleni bűncselekményeknek és az emberi jogok megsértésének nyilvános védelemben vétele;

- c) a Nemzetközi Katonai Törvényszéknek az 1945. április 8-i londoni megállapodáshoz csatolt alapokmányának 6. cikkében meghatározott bűncselekmények nyilvános tagadása, amennyiben bőrszín, faj, vallás vagy nemzeti vagy etnikai hovatartozás alapján meghatározott személyek csoportjára vagy ilyen csoport tagjára megvető vagy lealacsonyító magatartásban fejeződik ki;
- d) írások, képek vagy más, rasszizmust vagy idegengyűlöletet támogató anyagok nyilvános terjesztése vagy forgalmazása;
- e) részvétel csoportok, szervezetek vagy egyesületek megkülönböztetéssel, erőszakkal vagy faji, etnikai, illetve vallási gyűlölködéssel járó tevékenységében.
- B. Az A. pontban felsorolt magatartások által megvalósított bűncselekmények kivizsgálása, illetve az ezekkel szemben folytatott eljárások során az egyes tagállamok a II. címnek megfelelően vállalják az igazságügyi együttműködés fejlesztését a következő területeken, és megfelelően intézkednek az alábbiak szerint:
- a) nyilvános terjesztésre szánt írások, képek vagy más, rasszizmust vagy idegengyűlöletet támogató anyagok lefoglalása és elkobzása, mielőtt azokat a tagállam területén a nyilvánosságnak kínálják;
- b) annak elismerése, hogy az A. pontban felsorolt magatartások nem tekinthetők olyan politikai bűncselekményeknek, amelynek esetében a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések megtagadása indokolt;
- c) a másik tagállam tájékoztatása annak érdekében, hogy az adott tagállam, belső jogának megfelelően, eljárást vagy elkobzásra irányuló intézkedést kezdeményezhessen azokban az esetekben, amikor feltehetően írásokat, képeket vagy más, rasszizmust vagy idegengyűlöletet kifejező anyagokat tárolnak egy tagállamban abból a célból, hogy azokat egy másik tagállamban terjesszék vagy forgalmazzák;
- d) azoknak az információknak az összegyűjtéséért és cseréjéért felelős kapcsolattartási pontok létrehozása a tagállamokban, amelyek hasznosak lehetnek az A. pontban felsorolt magatartással megvalósított bűncselekmények kivizsgálása, és az ellenük folytatott eljárások során.
- C. Ennek az együttes fellépésnek egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az érinti a tagállamoknak a következőkben felsorolt nemzetközi megállapodásokból fakadó kötelezettségeit. A tagállamok ezt az együttes fellépést e kötelezettségeikkel összhangban hajtják végre, és ennek során utalnak a jelzett okmányokban foglalt meghatározásokra és elvekre:
- az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-i európai egyezmény,
  - az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetéről szóló, 1951. július 28-i egyezmény,
  - a népirtásról szóló, 1948. december 9-i ENSZ-egyezmény,
  - a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló, 1966. március 7-i nemzetközi egyezmény,
  - az 1949. augusztus 12-i Genfi Egyezmények és azok 1977. december 12-i I. és II. jegyzőkönyve,
  - az ENSZ Biztonsági Tanácsának 827(93) és 955(94) számú határozata,
  - a nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelemben a tanúk védelméről szóló, 1995. november 23-i tanácsi állásfoglalás⁽¹⁾, ha a tanúkat az A. pontban felsorolt magatartásokat érintő, másik tagállamban folyó büntető-eljárásban idézik.

II. CÍM

Minden tagállam megfelelő javaslatokat terjeszt elő ezen együttes fellépés végrehajtására, hogy azok elfogadását a hatáskörrel rendelkező hatóságok mérlegeljék.

A Tanács, a mellékelt nyilatkozatokat figyelembe véve 1998. júniusának végéig értékeli, hogy a tagállamok hogyan teljesítik az ebből az együttes fellépésből fakadó kötelezettségeiket.

Ezt az együttes fellépést és a Tanács által jóváhagyott mellékelt nyilatkozatokat, amelyek nem érintik ennek az együttes fellépésnek a nyilatkozatok által érintett tagállamokon kívüli tagállamok általi alkalmazását, a Hivatalos Lapban ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 1996. július 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. SPRING

⁽¹⁾ HL C 327., 1995.12.7., 5. o.

MELLÉKLET

A II. CÍMBEN EMLÍTETT NYILATKOZATOK

1. **A görög küldöttség nyilatkozata az I. cím B. b) pontjáról:**

„Görögország az I. cím B. b) pontját alkotmányának azon rendelkezései szerint értelmezi, amelyek tiltják, hogy eljárjanak olyan személyekkel szemben, akiket politikai alapon üldöznek.”

2. **A francia küldöttség nyilatkozata az I. cím C. pontjának ötödik francia bekezdéséről:**

„Franciaország rámutat, hogy vele szemben nem lehet hivatkozni az 1949. évi Genfi Egyezmény 1977. június 8-i I. kiegészítő jegyzőkönyvére, mivel Franciaország ezt az okmányt nem írta alá és nem erősítette meg, és az nem fogható fel a fegyveres összetűzések során alkalmazandó nemzetközi szokásjog kifejeződéséeként sem.”

3. **Az Egyesült Királyság küldöttségének nyilatkozata az I. címről:**

„Az Egyesült Királyság küldöttsége kijelenti, hogy az együttes fellépésnek az Egyesült Királyság részéről történő alkalmazásában, és figyelembe véve az Egyesült Királyság büntetőjogának rendelkezéseit és általános elveit, az Egyesült Királyság akkor alkalmazza az I. cím A. a)–e) pontját és az azokra történő hivatkozásokat, ha az adott magatartás fenyegető, sértő vagy bántalmazó jellegű, és azt a faji gyűlöletkeltés szándékával, vagy feltehetően ezzel a szándékkal hajtják végre.

Ez magában foglalná – az I. cím B. pontjának és a II. címnek megfelelően – az Egyesült Királyság megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságainak felhatalmazását arra, hogy felkutassák és lefoglalják azokat az írásokat, képeket vagy más anyagokat az Egyesült Királyságban, amelyeket egy másik tagállamban történő terjesztésre szánnak, és amelyek ott feltehetőleg faji gyűlöletet keltenek.

Amennyiben ennek a nyilatkozatnak az alkalmazása terén problémák merülnek fel, az Egyesült Királyság azok megoldása érdekében konzultál az érintett tagállammal.”

4. **A dán küldöttség nyilatkozata az I. címről:**

„A dán küldöttség kijelenti, hogy az együttes fellépésnek Dánia részéről történő alkalmazása érdekében, és figyelembe véve a dán büntetőjog rendelkezéseit és általános elveit, Dánia csak akkor alkalmazza az I. cím A. a)–e) pontját és az azokra történő hivatkozásokat, ha az adott magatartás fenyegető, bántalmazó vagy lealacsonyító jellegű.”
